

vel dristig Bemærkning, men jeg undskylder det, thi jeg kan ikke rigtig tro, at det ærede Medlem vidste, hvad han talte om. I samme Aandedræt sagde han, at Sø-officererne skade den private Søfart, idet de tage de bedste Pladser. Naar det er Klodrianer, skulle saa private Folk give dem de bedste Pladser? Nej, det er umuligt, den hopper jeg ikke paa.

Med Hensyn til, om jeg saa maa sige, disse en-gros Nedsættelser; som Finansudvalgets ærede Mindretal har foreslaaet paa Marineministeriets Budget, maa jeg sige, at de komme mig mindre uventet. For det første er det jo sket i tidligere Aar, og ved Finanslovens 1ste Behandling udtalte den ærede Ordfører for Mindretallet, at han vilde være i Stand til at reducere Udgifterne paa Finansloven med 14 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og derimellem skulde det naturligvis først og fremmest gaa ud over Militæruddgifterne. Finansministeren mente, at Ordføreren for Mindretallet tog Sagen ironisk, men derimod protesterede det ærede Medlem, han sagde, at det var hans ramme Alvor. Det forekommer mig imidlertid, at nogle af Nedsættelserne se ret mærkelige ud. Det blev nævnt af den ærede Ordfører for Flertallet, at Ordføreren for Mindretallet havde strøget 1,200,000 Kr. til Fortsættelse af Bevillingen til Bygning af Panserskibet „Olfert Fischer“, og Ordføreren for Mindretallet svarede senere, at det mente han var fuldt berettiget. Gud bevares! Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at, som den ærede Ordfører for Flertallet ogsaa sagde, Skibet staaar paa Stabelen, og der er bestilt Kanoner, Panser og forskelligt andet, der skal betales af de Penge, der bevilges paa Finansloven for næste Aar. Det kan jo saa ikke være alvorlig ment af det ærede Medlem. Skulle vi ikke betale, hvad vi skyldte Folk? Det manglede bare!

At Mindretallet i god Konsekvens med dette Standpunkt paa § 26 har strøget de Forslag, som staa i Forbindelse med Skibet, nemlig om Ammunition, Torpedoer osv. kan jeg godt forstaa. Men Kanoner uden Ammunition høre ikke til det ny System.

Det kunde maaske gøre sin Nytte, at jeg blot nævner, at til Søværnet er der for Aaret 1900—1901 paa § 23, I. og II., og paa § 26 udbetalt Summer til Arbejds løn for faste og private Arbejdere ved Orlogsværftet til et Beløb af 1,774,863 Kr. 92 Øre. Denne Arbejds løn skal altsaa væsentlig udredes af det Beløb, som det ærede Mindretal vil lade udgaa.

Af de andre Poster, der findes blandt Nedsættelserne, er der et Par, jeg nok kunde have Lyst til at nævne, fordi jeg tror, at de ere af mere almindelig Interesse. Den ærede Ordfører for Flertallet nævnte, at man skulde ikke lade alt saadan ligge og raadne op. Jeg kan trøste den ærede Ordfører med, at Raaddenskabens ophører efterhaanden, naar vi først blive af med de gamle Træskibe, thi Jernskibene raadne ikke. En Ting vil jeg blot anføre med Hensyn til Flaadens Vedligeholdelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, at Vedligeholdelsen af Flaaden er lige saa nødvendig som, at Personellet holdes i Aande, og det høje Ting skal huske paa, at paa Budgettet for 1900—1901 blev Udgiften til Værftets Driftsplan nedsat med 131,000 Kr. Jeg kan forsikre, at vi føle det haardt.

Dernæst skal jeg nævne Udrustningskontoen. Der vil Ordføreren for Mindretallet, som ikke klatter med det, og hans Meningsfælle i Udvalget (Harald Jensen) have strøget 200,000 Kr. af de 800,000 Kr. Jeg skal erindre om, at den aarlige Øvelsesudrustning blev fastsat paa et Tidspunkt, hvor vi kun havde Træfregatter og Trækorvetter; det var den Gang vor Hovedstyrke, medens vi nu have Panserskibe, Torpedobaade og forskelligt andet. Det er Fartøjer, der ere langt kostbarere at holde udrustede. Materiellet i Træskibene var ensartet; der hørte ikke megen teknisk Uddannelse til at behandle det; men i Panserskibene er Materiellet forfærdelig kompliceret. Skal en Eskadre ud, maa der derfor foretages Udrustning efter en stor Maalestok, og det koster Penge. Og der er noget, der hedder Godtgørelse for de udrustede Skibe, og de Herrer maa erindre, at da Akkorden, som var en mundtlig Overenskomst, blev fastsat til 800,000 Kr., brugtes der til Godtgørelse for udrustede Skibe 28,000 Kr. Nu er Udgiften mellem 70 og 80,000 Kr. Den Gang kendte man ikke noget til Torpedoer, men nu er Udgiften til den Historie alene over 10,000 Kr. Vi ere altsaa komne i Vejret paa den Post med 60—70,000 Kr.

Der er endelig et Spørgsmaal, jeg skal nævne, fordi de ærede Medlemmer synes at lægge Vægt derpaa. Det er de 800 Kr. til en Søofficer. Naturligvis er der ogsaa der en Nederdrægtighed til Stede: nu vil jeg lave et Embede. Nej, derom er der ikke Tale. Det maa være en afskediget Officer, og kan det ærede Medlem anbefale en, der er rigtig flink, skal han